

XVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Søværnets Ordning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 12te Februar 1876).

Udvalget har med Hensyn til det foreliggende Lovforslag bett sig i et Flertal og et Mindretal.

Flertallet (Bajer, Berg, Berntsen, Bojsen, Clausager, Holm, Holstein-Ledreborg og N. Jensen (Standerborg 2den Valgkreds)) er overbevist om, at Rigets Forsvar med Nødvendighed kræver en kraftig og tidsvarende Udvikling af vort Søværn, og det saavel paa Grund af den Bægt, der i Tilfælde af Krig ligger paa at kunne, saavidt muligt, bevare Forbindelsen mellem de enkelte Landsdele, som paa Grund af den Betydning, Søværnet har for vort Forsvar i første Linie, af hvis større eller mindre Modstandsevne det heldige Udfald af en fremtidig Kamp for vor Selvstændighed vistnok i høi Grad vil komme til at afhænge. Man har derfor ogsaa søgt at fremme Behandlingen af det foreliggende Forflag saa hurtigt som muligt, og det saa meget mere, som det allerede er fjerde Gang efter 1872, at Lovforslag om Søværnets Ordning i Genhold til Bestemmelsen i Loven 24de April 1868 § 48 have været forelagte i Folkethinget, og af samme have været henviste til Udvalg, medens det dog, som en Følge af den megen Tid, disse have maattet offere paa andre vigtige Sager, ikke er lykkedes at bringe denne saa vidt, at den har kunnet gøres til Gjenstand for 2den Behandling i Thinget. Det nuværende Flertals Bestræbelser i saa Henseende er bleven i ikke ringe Grad lettet derved, at man ganske har kunnet sluttet sig til det af Regeringen forelagte Forflag som Grundlag, ligesom man ogsaa saavel med Hensyn til Forflaget i dets Helhed som med Hensyn til flere Enkeltheder i samme maa erkjende det Hensigtsmæssige i de Forandringer, som fra Regeringens Side i de senere Aar ere foretagne med det i 1872 indbragte Forflag. Man skal til Belysning heraf kun fremhæve Henlægelsen af den samlede Søminetjeneste under Søværnet.

Ikke desto mindre har Udvalgets Flertal dog i enkelte, endog væsentlige Punkter troet at maatte tilraade Thinget at gaa en noget anden Vej end den af Regeringen valgte. Denne har saaledes ikke blot fastholdt, men endog skærpet Bestemmelsen i Forflaget af 1874 om Gjenindkaldelse af 3die Mارجانگس Lægdsrulleartillerister, hvilket Flertallet ikke kan erkjende er rigtigt, da man derved paalægger Befolkningen en betydelig Byrde, hvilket formentlig let vilde kunne undgaaes ved at følge den af Udvalgsflertallet i 1873 aaviste Fremgangsmaade, nemlig aarligt at indkalde og indøve et saa stort Antal af det i Lægdsrullen staaende Mandskab, at man kan besætte Flaaden med 3, istedetfor, som i Lovforslaget paaregnet, med 4 Mارجانگس Artillerister, hvorved desuden en større Lighed vilde opnaaes mellem Tjenestetiden i Søværnets Linie og den med Hensyn til Hærens Linie foreslaaede. Dernæst har det foreliggende Lovforslag lige saa lidt som de tidligere gjort noget Skridt til at indordne Søforterne og disses Besætninger under Søværnet. Flertallet vilde have anset for rigtigt, om dette var slet, da Bestaffenheden af den Kamp (mod Skibe og i nøie Samvirken med vor egen Flaade), som Søforterne i Tilfælde af Krig maatte komme til at deltage i, vistnok allerede nu vilde gøre en saadan Ordning i høi Grad ønskelig, medens denne under Forudsætning af, at man i en nær Fremtid skulde komme ind paa den i en anden Lov foreslaaede Brug af flydende Forter i Forbindelse med de nuværende faste sikkert vil vise sig at være en Nødvendighed. Man har derfor saavel med Hensyn til dette, som hvad det ovenfor nævnte Punkt angaar stillet de fornødne Ændringsforslag. Endelig har Flertallet ment at burde foreslaa en Del Ændringer til den Del af Forflaget, der vedrører Søværnets Undervisningsanstalter, hvilke ville findes nærmere begrundede i de nedenfor anførte til de enkelte Ændringsforslag